

Πλὴν δὲ τούτου καὶ οὐκ ὀλίγοι ἐπροτίμων τὴν ἐνταῦθα διαμονήν, ὡς ἐξασφαλίζουσιν ἐλευθερίαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀρχιναυάρχου.

Μεταγενεστέρως καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν προσήλθον καὶ κατόκησαν ἐνταῦθα· οὕτω δὲ ἐπεξετάθη ὁ συνοικισμὸς καὶ πρὸς Δυσμὰς καὶ πρὸς Βορρᾶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅπου ὄλως ἀκατοίκητα ἦσαν τὰ μέρη, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ γέροντες, ὅπερ μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς·

α') Ἐκ τῶν θέσεων τῶν Κρηνῶν, κειμένων Ἀνατολικῶς καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοιούτων πρὸς Δυσμὰς καὶ πρὸς Βορρᾶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

β') Ἐκ τοῦ προσηρητημένου ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει» Σκαρλάτου τοῦ Βυζαντίου *Τοπογραφικοῦ Χάρτου* τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περὶ αὐτὴν (1850) ἐν ᾧ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Δημητρίου

τούτων συνεφώνησαν, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ιδρύσωσιν ἰδιαιτέραν συνοικίαν ἐν γαίαις πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, κειμέναις ἐν περιόπτῳ καὶ εὐαέρῳ θέσει, ἀνηκούσαις δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἰθύνοντες τὰ κοινὰ *τσορμπατζίδες*, ἰδίᾳ *Τερσαναλίδες*, ἀπέρριψαν τὴν πρότασιν αὐτῶν, λέγοντες, «δὲν θέλομεν σὸ κεφάλι μας *Κιζιλμπάσιδες*.»

Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ ἐξῆς στιχοῦργημα παρ' εὐτραπέλου Χίου·

« Ἴνα χόρα ἴναι Ταταῦλα
ἴντ' αὐλόγουρο πδῦ ἔχει
δέκα ἴφτά ἴπιτρόπους ἔχει
καὶ κανεῖς μυαλὸ δὲν ἔχει. »

